

ring fra i Fjor om, at ved første Lejlighed vil der fra Danmarks Side blive gjort Forsøg paa. at faa Forhandlinger i Stand, der skulle have til Maal at søge en samlet Optræden fra de nordiske Lande i dette Spørgsmaal.

Jeg skal slutte med at nævne, at der er tre Grunde, hvorfor jeg i dette Øjeblik meget maa ønske, at dette Lovforslag kunde blive vedtaget. For det første den, at vor nuværende Lov har Mangler, idet hverken Dramatikere eller Komponisterne ere tilfredsstillende beskyttede. Dramatikere ere ikke beskyttede imod, at deres Værker gengives i Form af levende Billeder, og Komponisterne ere ikke tilstrækkeligt beskyttede overfor Gengivelse paa Fonografer. For det andet ere de Lande, der stod tøvende overfor Spørgsmaalet om at tiltræde Berliner-Konventionens Bestemmelser, for største Delen nu traadte til. England og Portugal ere traadte til, og Holland træder til nu, saa at der kun er Sverige og Italien tilbage foruden Danmark. For det tredje vil jeg nævne, at der i Øjeblikket er Udsigt til, at vi kunne faa en Traktat med Rusland, som vilde have ikke liden aktuel Betydning for visse danske Forfattere, som netop for Tiden blive oversatte paa Russisk. Hvis dette Lovforslag blev ophøjet til Lov, blive vi i Stand til at faa en saadan Traktat afsluttet, men uden denne Lov ere vi det ikke, fordi der til at faa en Traktat med Rusland hører, at man ogsaa beskytter mod Gengivelse paa mekaniske Instrumenter.

Inden jeg slutter, maa jeg maaske nævne, at naar jeg nu paa Ministeriets Vegne atter i Aar giver Tilsagn om at indlede Forhandlinger med de andre nordiske Lande dette Spørgsmaal vedrørende, synes jeg, at man derved faktisk naar alt, hvad man kan naa i Øjeblikket, og bestemt udtaler sin Stilling til det foreliggende Spørgsmaal, som jo er den, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) saa stærkt har været Talsmand for, at man, saa vidt det er muligt for os i Forhold til vore Sprogfæller i Skandinavien, skulde naa til en kortvarigere Beskyttelse. Med disse Ord skal jeg igen anbefale Lovforslaget til Tingets villige og hurtige Behandling.

Marott: Det er meget anerkendelsesværdigt, at den højtærede Kultusminister vil indlede Forhandling med de to andre skandinaviske Lande om sammen med os at gaa ned til en Beskyttelsestid af 30 Aar. Men det forekommer mig, at man

da lige saa godt kunde afvente Resultatet af en saadan Forhandling, den vilde ikke kunne staa særlig længe paa. Jeg vilde mene, det var meget fornuftigere end nu at vedtage denne urimelig lange Beskyttelsestid, at afvente dette Resultat og leve paa den gamle Lov endnu et lille Stykke Tid, til vi vare komne overens med de andre skandinaviske Lande om en Beskyttelsestid paa 30 Aar. Jeg vil erindre om, at vi ikke her indtage et Standpunkt stik modsat det, man indtager i andre Lande. Den tiåarige Beskyttelse for Oversættelse gælder endnu i Sverige og Italien. Ganske vist ere andre Lande sprungne op til en Beskyttelsestid af 50 Aar efter Forfatterens Død, men hvorfor skulde vi ikke lige saa vel som Sverige og Italien kunne blive staaende ved 10 Aars Beskyttelsen for Oversættelse. Jeg har endnu ikke hørt nogen af de Herrer, der forsvare dette Lovforslag og anbefale det til hurtigst mulig Fremme, i og for sig forsvare 50 Aars Beskyttelsen. De tage alle mere eller mindre stærkt Afstand deraf, men hvorfor skulde vi saa yderligere udvide disse 50 Aar til at gælde ogsaa for Oversættelser? Jeg finder det aldeles urimeligt at vedtage en saadan Skærpelse af Lovbestemmelserne samtidig med, at man staar i Begreb med at indlede Forhandlinger om at forkorte Beskyttelsestiden. Jeg ønsker meget, at man i et Udvalg kunde drøfte disse Spørgsmaal nærmere. Det har kun været muligt at gennemføre den store Beskyttelse, Berliner-Konventionen tildeler Forfattere og Kunstnere, fordi det i de forskellige Parlamenter har skortet paa tilstrækkelig Interesse for denne Sag hos Folkets Repræsentanter. Jeg vil hævde, at i dette Tilfælde have vi, som repræsentere de almene Interesser, en Pligt til at passe lidt paa, at man ikke fra Forfatteres og Kunstneres Side skal gaa alt for vidt i Retning af at kræve Beskyttelse. Jeg vil være med til paa rimelig Maade at beskytte vedkommendes Ret til deres egne Arbejder, men ikke til en vidtdreven Beskyttelse, som i høj Grad gaar ud over den almindelige Befolkning, thi det kan ikke nægtes, at det er Topnoteringen af Beskyttelse, der gives i det foreliggende Lovforslag. Jeg henstiller altsaa, at man i et Udvalg drøfter Sagen og saa maaske, hvis man ikke kan finde betrykkende og mere demokratiske Former for de enkelte Hovedbestemmelser, bliver enig om at lade Sagen vente, til vi ere komne overens med de andre nordiske Lande om en passende Beskyttelsestid.

Jeg er aldeles ikke enig med det